

Jog & Fegyver

Ebben a cikkben kellene folytatni, amit az előzőben elkezdtem, nevezetesen a jogszabály elemzését, de gondolom még az olvasók rágódnak a feladványon, amin persze nem is kell csodálkozni oly nagyon, csupán össze kell vetni azokat a jogszabályokat, ami alapján valaki nem tarthat löfegyvert az összes többivel, hogy kijöjjön a végeredmény. Ami persze nem igazán lesz a jogalkotóra nézve dicséretes, de a löfegyvertartás körében nem igazán láttam mostanában nívódíjas alkotást.

Természetesen az elemzést folytatni fogom, de időnként be kell szűrnom néhány napi aktualitást is, amire viszont - úgy gondolom -, hogy a löfegyvert tartó olvasóinknak elengedhetetlenül szükségük van. Megjegyzem, hogy ez a cikk annyival lesz rövidebb, mint amivel az előzőekben túlzottan vettem igénybe az olvasók türelmét.

Néhány szó a flóbert tulajdonosokhoz

Ahogy a mai (2004. december 1-jei, úgy látszik megint túlléptem a lapzártát) Magyar Hírlapban olvastam, eddig 104 flóbert tulajdonos kért tartási engedélyt. Sokallom! Nem kéne ennyire strébernek lenni. Igaz, korábban magasabbra tettem egy cikkemben a mércét a kérelmet benyújtók százalékát illetően, de úgy látszik, volt foganatja a cikknek, vagy egyszerűen a flóbert tulajdonosok maguktól is rájöttek, hogy csupán a nagy állami lenyúlás nevű játék szenvedő alanyaivá váltak, hiszen az alapkoncepció csak annyiról szólt, hogy kb. 200.000 embert mennyire lehet lenyúlni.

Valószínűleg a hatóság sem számított tömeges jelentkezésre, hiszen a mai napig egyetlen engedélyt sem adtak ki, állításuk szerint amiatt, mert a tartási engedélyek el sem készültek. A BM internetes fóruma az Állami Nyomdára hárítja a késedelmet, ahol viszont nem is tudnak ilyen megrendelésről.

Az a gyanúm, hogy mint ebben az ügyben annyiszor, valamelyik illetékes hivatalnok megint nem mond igazat, pedig az ilyesmi nem illik, hiszen a mi adónkból kap fizetést, meg jutalmat, stb.

(Kutyámat is farba billentem, ha vicsorog rám, miközben tőlem várja az ételt.) Megjegyzem, hogy amit a löfegyvertartás megváltozott szabályozása során az e tárgykörben felelős hivatalnokok tesznek, az közelebb van a szabotázs nevű (és szigorúbb történelmi időszakokban statáriális eljárás alá tartozó) tevékenységhez, mint ahhoz a „munkavégzéshez”, amiért a fizetésüket kapják.

Mi az, hogy egy fél év után sem adnak ki európai lőfegyverútlevelet, mert nincs olyan?

Miért nincs lőfegyver-viselési engedély, meg gáz-riasztó fegyverviselési engedély?

És főleg miért nem az illetékes munkaügyi központban van már regisztrálva, aki ezért felelős? Fog erre valaki válaszolni?

A hivatkozott újságcikk persze egyből azt is prognosztizálja, hogy esetleg megtelhet a börtön a flóbert tulajdonosokkal, hiszen aki nem engedélyezteti a birtokában levő flóbert fegyvert, az elköveti a lőfegyverrel visszaélés (Btk. 263/A §) büntettét. Nem lesz egyszerű az ilyen ügyek megoldása, hiszen ha ilyen ügy indul, akkor már a nyomozati szakban igazságügyi fegyverszakértőt kell kirendelni, aki nemcsak azt fogja a szakvéleményében leírni, hogy ez egy engedélyköteles eszköz, hanem szükségszerűen azt is, hogy az eszköz emberélet kioltására nem alkalmas, sérülés okozására viszont csak annyira, mint bármely általánosan használt eszköz. Bűncselekménynek viszont az számít, mely cselekmény veszélyes a társadalomra és a törvény büntetni rendeli. Tehát nem elegendő, hogy a Btk. különös része kimondja, hogy mi a lőfegyverrel visszaélés és azért milyen büntetés jár, hanem az is kell, hogy a cselekmény veszélyes legyen a társadalomra. Társadalomra veszélyes cselekménynek viszont csak az a tevékenység vagy mulasztás számít, amely a Magyar Köztársaság állami, társadalmi vagy gazdasági rendjét, az állampolgárok személyét vagy jogait sérti vagy veszélyezteti.

A flóbertek esetében a különös részi fenyegetettség valóban fennáll (a jogszabály lőfegyvernek minősíti, a lőfegyver tartásához engedély kell), azonban az általános részben meghatározott társadalomra veszélyesség teljes egészében hiányzik, hiszen ahhoz meg kellene határozni, mi a konkrét veszély. (Hacsak az nem, hogy a 200.000 flóbert tulajdonostól nem tudtak behajtani fejenként 4.000 Ft-t; 2.000 Ft-ot a besorszámozásra, 2.000 Ft-ot az engedélyezésre, ami mindösszesen 800.000.000 Ft lett volna.)

Ebből következően (mivel a két konjunktív feltétel közül az egyik hiányzik) nem bűncselekmény és nem lehet miatta büntetést kiszabni. Ez azonban csak az én jogi érvelésem, ami úgy gondolom, nem nélkülözi a jogászi és a mindennapi logikát, azonban az ítéletet a bíróság fogja hozni, aki számára a lőfegyver, a flóbert fegyver egy, a sajtó szintjén ismert fogalom. (A bírók jelentős száma nő, aki meg férfi, azoknak is csak elenyésző hányada került kapcsolatba a fegyverekkel, vadászt is csak itt-ott találni közöttük, sportlövőről meg nem is tudok. A sajtóból - és sajnos nemcsak a bulvárból - viszont egy-egy baleset vagy bűncselekmény kapcsán a flóbertekkel kapcsolatosan úgy értesül a nagyérdemű, mintha az valami rettenetesen veszélyes eszköz lenne és az ilyen hatás alól a bíró sem tudja kivonni magát.)

Nagy kérdés, hogy melyik bíró meri bevállalni, hogy egy olyan bűncselekmény esetén, amit a Btk. 2 évtől 8 évig terjedő szabadságvesztéssel fenyeget, tehát egy igen komoly, kiemelt súlyú büntetőügyben a felmentő ítéletét a társadalomra veszélyesség hiányára alapozza. Gyakorló ügyvédi tapasztalatom, hogy egyik sem, vagy nagyon ritka lesz. Ha érzi is a bíró, hogy itt valami nem a rajz szerint van, akkor is inkább kimondja a bűnösséget és ad egy formális büntetést, ami ugyan direkt joghátrányt ugyan nem tartalmaz, de indirekt módon akár egzisztenciálisan akár egyéb módon (lásd az alábbi jogesetet) komoly károkat okoz.

Jogeset: visszamenőleges hatály?

A vadász - akinek a jelenlegi lőfegyvertartási engedélye szerint 1996 évtől van 2 darab sörétes és 1 darab golyós lőfegyvere - a városi rendőrkapitányságon ez év szeptember elején kérelmet nyújtott be 1 darab sörétes, illetve 1 darab golyós lőfegyver megszerzése iránt. A rendőrkapitányság az ellenőrzés során megállapította, hogy a kérelmezőt 2000. évben önbíráskodás miatt végrehajtásában 4 évre felfüggesztett büntetésben részesítették, mely alól ez év májusában mentesült. Figyelemmel az elkövetett bűncselekményre - ami miatt egyébként a lőfegyvertartását soha nem korlátozták -, a bűnügyi nyilvántartásból a mentesítést követő 15 év után kerül törlésre. Nemhogy nem kapta meg a kért lőfegyvereket, hanem a korábbiakat is bevonták tőle. Azonnal fellebbeztünk az ügyben azon egyszerű oknál fogva, hogy a jogalkotásról szóló 1987. évi XI. tv.12. § (2) bek. akként rendelkezik, hogy *„A jogszabály a kihirdetést megelőző időre nem állapíthat meg kötelezettséget és nem nyilváníthat valamely magatartást jogellenessé.”*

A rendőrhatalóság, mint végrehajtó szerv nem értelmezheti úgy a jogszabályt, hogy az jogellenes értelmet kapjon, hiszen ezzel nem állítana kevesebbet, mint hogy a közigazgatás legfelsőbb szerveként funkcionáló kormány törvénysértő rendelkezést hozott.

Álláspontunk szerint a kormányrendeletnek ezt a - decemberi számunkban részletesen ismertetett - rendelkezését csak a kormányrendelet kihirdetését követő - vagyis 2004. szeptember 5. - utáni elítélések esetén lehet alkalmazni. A II. fokon eljáró megyei rendőr-főkapitányság az I. fokú határozatot megsemmisítette, és a hatóság őrizetében levő lőfegyverek és lőszer kiadását (valamint a lerótt illeték visszatérítését) elrendelte. A rendőr-főkapitányság álláspontja szerint azonban ez az eljárás csak az engedély érvényességi idejére vonatkozik, vagyis csak azon 5 évben, amíg az engedély érvényes. Amint az engedély érvényessége lejár és az engedélye azt meg kívánja újítani, az már úgy funkcionál, mintha új engedélyt kérne, vagyis akkor már a kérelmét elutasítják,

hiszen az már nem minősül a jogszabály visszamenőleges alkalmazásának. A rendőrség érvelése jól összeszedett, csak van benne egy logikai bukfenc. A hivatkozott 253/2004 (VIII. 31.) Korm. rendeletet 2004. szeptember 5-én hirdették ki. A fent idézett törvényi rendelkezés szerint a kihirdetését megelőző időkre nem nyilváníthat valamit jogellenessé.

A jelen esetben a lőfegyvertartó részére jogellenes tevékenység nem más, mint a rendeletben taxatív felsorolt bűncselekmények elkövetése. Ezt viszont csak a kihirdetése után következő időszakra határozhatja meg a jogszabály és nem korábbi időszakra, hiszen akkor visszamenőlegesen nyilvánítana valamilyen tevékenységet jogellenesnek, amit az idézett rendelkezés alapvetően kizár. Úgy vélem, ha a rendőrhatalóság ragaszkodik az álláspontjához, akkor majd a bíróság fogja eldönteni a kérdést, ha ügyfelem tartási engedélye lejár. Persze feltéve, hogy addig ez a rendelkezés az Alkotmánybíróság leterheltsége miatt esetleg még megmarad.

Aki ugyanis mentesült a büntetett előélethez fűződő hátrányok alól, azt pontosan úgy kell érteni, ahogy az a törvényben le lett írva. A büntetést a bíróság kiszabta, az elítélt azt letöltötte és a letöltés után eltelt az az idő, amit a törvényhozó fontosnak tartott ahhoz, hogy az elkövetett cselekmény után az ügy végérvényesen lezártnak legyen tekinthető. Ezt az időszakot további jogfosztottsággal járó évekkel meghosszabbítani jogellenes és álláspontom szerint alkotmányellenes is.

Dr. Bokros Gábor
ügyvéd